

etablerede kunst, de kendte kunstnere på bekostning af talenterne og talentmassen.

Det, der burde være grundlaget for den offentlige kulturpolitik, er – for at slutte af med Asger Jorn's ord – at kvalitet kommer ud af kvantitativ overflod. Ergo: Vi skal støtte mangfoldigheden og underskoven af talenter og folk, der ønsker at udvikle deres talenter.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Naser Khader som ordfører. Nå, hvorfor ikke? Javel. Hvor er det dejligt, at man melder sig inden. Jeg bliver så forvirret.

(Kort bemærkning).

Carina Christensen (KF):

Jeg lagde mærke til, at hr. Ole Sohn i indledningen af sin ordførertale sagde, at der her i sigtelinjerne overhovedet ikke var nogen nye initiativer. Så vil jeg bare lige gøre opmærksom på – det kunne jo være, at hr. Ole Sohn måske ville kigge i sigtelinjerne en gang til – at der under hvert afsnit er en faktaboks, hvor der så står: Nye initiativer på vej – kolon, og så er der nævnt alle de nye initiativer. Så der er masser af nye initiativer, kan jeg betro hr. Ole Sohn, i sigtelinjerne.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jo, men det, jeg prøvede at skitsere, er, at når man går ind bag de pæne ord og skal se, hvad det så er, regeringen har gjort, når de har omsat de pæne ord – det er jo ikke første gang, regeringen kommer med pæne ord – så er det, at man under dække af det tilsyneladende meget fornuftige, at man ikke skal have smagsdommere, så skærer ned i støtten. Så etablerer man i øvrigt nye smagsdommere. Det gør enhver regering, og det gør den her regering også, det er bare nogle andre.

Så siger de, at man ikke må støtte middelmådigheden. Vi kan ikke få at vide, hvad middelmådighed er. Ja, det betyder selvfølgelig, at der færre penge til kunsten, og derfor er der færre, der kan søge. Det er jo regulært nok, men når man går ned bag ordene, så er det ikke nok, at man siger, at man har nogle initiativer, man skal også måles på sine handlinger, og det er her, jeg mener, at regeringen dumper.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Naser Khader.

Naser Khader (RV):

Lad mig indlede med at takke ordførerne fra Venstre og De Konservative for at tage initiativ til forespørgslen i dag. Baggrunden er måske en smule besynderlig. Det er jo ikke hver dag, man ligefrem skal hive kulturpolitiske visioner og målsætninger ud af denne regering.

I foråret ville kulturministeren ikke lave en kulturpolitisk redegørelse, selv om det fremgik af regeringsgrundlaget. Nu får vi så sigtelinjerne, og dem vil jeg gerne forholde mig til først.

Generelt indeholder sigtelinjerne mange plusord, noget som alle kan tilslutte sig, men de mange plusord mangler indhold. Kulturministeren spørger indledningsvis, hvem der ejer kulturen, og min umiddelbare kommentar var, at man i hvert fald ikke kan beskyldte regeringen for ejerskab.

I denne sammenhæng er titlen sigtelinjer også så meget sagt. Det er mere en redegørelse for initiativer, der er blevet udført, eller gamle planer, som af den ene eller den anden grund endnu ikke er blevet ført ud i livet. Det sidste skal man ikke nødvendigvis beklage. Jeg har især hæftet mig ved følgende områder:

Et par af områderne fylder næsten ikke noget i sigtelinjerne: Første område – kultur og erhverv. Andet område – medier. Tredje – kulturpolitik og ansvarsfordeling i lyset af strukturreformen. Og fjerde område – teaterområdet.

Kl. 11.15

Første område, kultur og erhverv, har to sider: kultur og erhverv og samspillet mellem det mere traditionelle kulturliv og kulturpolitik på den ene side og erhvervslivet og private aktører på den anden. Jeg vil koncentrere mig om det sidste.

Jeg har flere gange gjort den radikale holdning klar, senest ved forespørgselsdebatten om de private fonde, som vi tog initiativ til for nogle måneder siden.

Det Radikale Venstre hilser samarbejde og samspil mellem offentlige og private velkommen. Det er kun glædeligt, at private fonde og sponsorer engagerer sig i kulturlivet og tager ejerskab. Kulturlivet og alle tilskuere og tilhørere bliver beriget i mere end en forstand af de glade givere.

Men jeg har også understreget, at samarbejdet skal foregå på ordentlige vilkår. Kunst og kultur skal ikke tages som gidsel i den sammenhæng, og de samarbejdsformer, vi finder, skal kendetegnes ved de dyder, vi bygger den offent-